

Her i Folketinget har vi en ordning med, at vi kan gå på pension, når vi er 60 år. Det er så udtryk for, at vi herinde mener, at vi når en form for nedslidning, når vi er 60 år. Det tror jeg vi roligt kan sige gælder for nogles vedkommende, men der er også nogle, der holder sig raske længe efter de 60 år, og sådan skal det også være på det andet arbejdsmarked, det store arbejdsmarked, det rigtige arbejdsmarked: at man har valgmuligheden. Nogle kan holde længere, nogle kan holde i kortere tid, bl.a. fordi der er nogle, der startede meget tidligt på arbejdsmarkedet.

Så har vi også en folkepensionsalder, der er ekstremt høj, i Danmark. Derfor er det ikke så underligt, at der er nogle, der prøver på at finde ordninger, som betyder, at de kan træde hurtigere tilbage fra arbejdsmarkedet.

Jeg vil godt sige, at de kontroverser, vi havde undervejs i forhold til Det Konservative Folkeparti, selvfølgelig var lidt interessante, fordi det er Det Konservative Folkeparti, der i dag forhandler med regeringen, for jeg går ikke ud fra, at man forhandler med regeringen om disse spørgsmål, eller også går jeg ud fra, at det ikke er hr. Bendt Bendtsens synspunkter, men andre i Det Konservative Folkeparti, der repræsenterer partiets synspunkter.

Med hensyn til den bemærkning fra fru Vibeke Peschardt, som sagde, at flere og flere trækker sig ud af arbejdsfællesskabet, da vil jeg altså sige, at langt de fleste af dem presses ud af fællesskabet, og det, der efter vores opfattelse er det optimale, er, at vi kan nå frem til, at vi kan tilbyde ældre mennesker det, og at vi også selv har muligheden for det, når vi når den alder, at man kan vælge at være på arbejdsmarkedet på fuld tid, og at dette arbejdsmarked er godt at være på, og at man også kan vælge delvis at være på arbejdsmarkedet – og dér mener vi stadig væk, at ordningen ikke er attraktiv og fleksibel nok – og endelig at man kan gå på efterløn, når man bliver 60 år. Det er efter vores opfattelse det optimale for et ordentligt dansk arbejdsmarked.

Med hensyn til den dagsorden, som vi ikke får vedtaget, kan vi jo konstatere, at noget af det, vi har formuleret i den, gennemfører regeringen allerede ved, at man indleder forhandlinger med arbejdsmarkedets parter.

Med hensyn til fleksibiliteten håber jeg, at det, vi kan nå frem til på et senere tidspunkt, specielt er fleksibiliteten i forhold til at kunne vælge efterløn og træde tilbage, vælge efterløn mere

fleksibelt, end man kan i dag, at delefterlønsordninger bliver mere fleksible, at 200-timersreglen erstattes af et kronebeløb – jeg har i dag nævnt 40.000 kr. – ud fra, at det er mere socialt retfærdigt, og ud fra, at det giver nogle af de mennesker, specielt dem, som er på lavtlønsområdet, større muligheder for at have lidt arbejde ved siden af.

Med disse ord vil jeg godt sige tak for diskussionen, uanset at vi ikke var enige i indholdet.

Ole Vagn Christensen (S):

Når jeg har bedt om ordet her i anden omgang, er det, fordi den procedure, der har været valgt, gør, at jeg føler, at jeg er nødt til at skulle komme med et par betragtninger over det forløb, som hr. Kim Behnke betegnede som en konklusion: at det, der havde været interessant ved den her debat, var, at der var nogle, der var gået i gang med at diskutere efterlønnen. Det, der efter min mening har været produktet af denne debat, er, at et stort flertal her i Folketinget har samlet sig om det, der har været dagsordenen.

Jeg har været meget glad for at høre, at der trods alt i de fleste af Folketingets partier har været en opfattelse af, at det er nødvendigt at få kigget lidt nærmere på det her, på, hvordan man kan få skabt en holdningsændring fra det passive og så til det aktive. Men der er jo heller ingen tvivl om, at skal den operation lykkes, så er det nødvendigt, at arbejdsmarkedets parter spiller en meget, meget væsentlig rolle.

Hvor har hele den her debat været interessant, når man ser på, hvordan spørgsmålet om alderismen er blevet modtaget i medierne. Vi kan jo alle sammen huske, at på et tidspunkt sagde man fra Kredittforeningen Danmark, at nu var man interesseret i netop at prøve på at fastholde de 50-årige også på arbejdsmarkedet. Ja, det kunne man faktisk komme i tvivl på.

Der er altså en lang, lang række ting, der skal gøres endnu, for at opgaven kan løses, men jeg tror, at skal man give den et godt forløb, så skal man være glad for de klare meldinger, der ligger såvel fra De Konservative som fra Fremskridtspartiet og Dansk Folkeparti, om, at de sådan set har et ønske om at komme af med efterlønnen. Det er også en klar dagsorden. Så ved vi andre, hvordan det er, tingene ser ud.

Men jeg er glad for, at de fleste alligevel har haft den opfattelse, at der er nogle gode ting i det, der ligger omkring efterløn, og at der er nogle gode ting i: Hvordan kan vi fastholde mennesker lidt længere på arbejdsmarkedet?